

Жоел кітабы және Лаодикеядағы Жетінші күн адвентистері шіркеуі — Жиырма төртінші нөмір

Jeff Pippenger

2026-01-06

Жиырма Төртінші Нөмір

Біз алдыңғы мақаламызды Ескі Өсиеттің алғашқы кітабы — Жаратылыс, Жаңа Өсиеттің алғашқы кітабы — Матай және Жаңа Өсиет пен тұтас Киелі кітаптың соңғы кітабы — Аян кітаптарындағы он бірінші тараудан жиырма екінші тарауға дейінгі бөлімдер арқылы бейнеленген пайғамбарлық куәліктің өзара параллель үш желісіне тоқталып аяқтадық. Жаратылыс желісі Ыбыраммен жасалған келісімді айқындайды, Матай желісі христиан қауымымен жасалған келісімді айқындайды, мұнда Петір қазіргі рухани Израилдің басталуы мен аяқталуының нышаны ретінде көрінеді. Екі желінің де ортаңғы аяттары Құдайдың мөрін айқындайды: Ыбырамға қатысты бұл — «сүндеттелу», ал Петірге қатысты — оның есімінің өзгертілуі. Аяндағы желінің орталық аяты — он жетінші тарау, он екінші аят.

Ал сен көрген он мүйіз — он патша; олар әлі патшалық алған жоқ, бірақ аңмен бірге бір сағатқа патшалар ретінде билік алады. Аян 17:12.

Жаратылыс пен Матай Құдайлықтың адамзатпен некелік бірлігін айқындайды, ал Аян жексенбілік заң кезінде аң мен айдаһардың некелік бірлігін айқындайды. Үш желінің бәрі де жексенбілік заңға нұсқайды; сол жерде бір топ аңның таңбасын, ал екінші топ Құдайдың мөрін көрсетеді. Он екінші аяттағы аң мен айдаһардың жалған көшірмесі — Жаратылыс он бірінші тараудағы Нимрод мұнарасы туралы айтылғанның омега-ескертілуі. Сол жерде жалған келісім діні өз үкіміне ұшырады, ал Аян он жетінші тарауда ұлы Бабыл болып табылатын жезөкше үкімге тартылады. Нимрод — Ватиканның омегасына қатысты альфа, сондықтан папалық — ұлы Бабыл, яғни Нимродтың альфасы болған Бабылына қатысты омега.

Осы ортадағы үш аятта назар аударарлық жайт — сызықтың әрбір ортаңғы нүктесінде қамтылған куәлік шын мәнінде үш аяттан тұрады.

«Менімен араларыңдағы және сенен кейінгі ұрпағыңмен жасасқан, сендер сақтауға тиіс Менің келісімім осы: араларыңдағы еркек кіндіктің бәрі сүндеттелсін. Сендер өздеріңнің күпектеріңнің тәнін сүндетке отырғызындар; бұл Мен мен сендердің араларыңдағы келісімнің белгісі болады. Ұрпақтарыңның барлық буындарында сегіз күндік әрбір еркек кіндік сүндеттелсін: мейлі ол үйінде туған болсын, мейлі сенің ұрпағыңнан емес, бөтеннің арасынан ақшаға сатып алынған болсын». Жаратылыс 17:10–12.

Сонда Иса оған жауап беріп былай деді: «Сен бақыттысың, Жүнісұлы Шимон, өйткені саған мұны тән мен қан ашқан жоқ, қайта көктегі Әкем ашты. Сондай-ақ саған айтамын: сен — Петірсін, және осы жартас үстіне Мен Өз қауымымды құрамын, әрі тозақ қақпалары оған қарсы тұра алмайды. Мен саған көк Патшалығының кілттерін беремін; жерде не байласаң, көкте де байланған болады; және жерде не шешсең, көкте де шешілген болады». Матай 16:17–19.

Болған, бірақ қазір жоқ хайуанның өзі — сегізіншісі, әрі жетеудің қатарынан, және ол құрып кетуге барады. Ал сен көрген он мүйіз — әлі патшалық алмаған он патша; бірақ олар хайуанмен бірге бір сағатқа патшалар ретінде билік алады. Бұлардың ойы бір, сондықтан олар өз күш-қуаты мен билігін хайуанға береді. Аян 17:11–13.

Нимродтың кірпіші мен лайымен бейнеленген жалған келісім туралы хикая, сондай-ақ мұнара мен қала арқылы бейнеленген оның шіркеу мен мемлекеттің жалған жүйесі, Нимрод хикаясының омегасында бейнеленген аңның мүсінінің жалған жүйесін типологиялық түрде көрсетеді. Үш желі, үш аяттан тұратын үш орталық нүктемен, бәрі де өмір келісімі мен өлім келісімі туралы куәлік етеді. Жүз қырық төрт мың — жетеудің ішінен шыққан нағыз сегізіншісі, ал папалық — соның жай ғана жалған көшірмесі. Нимродтың табы некесінде ой бірлігіне ие, бұл — Мәсіхтің ойымен біріккен жүз қырық төрт мыңға жасалған жалған еліктеу. «Болған, енді жоқ» деген жалған аң — болған, бар, әрі әлі келе жатқан Мәсіхтің жалған көшірмесі. Сегізінші аятта папалық арқылы бейнеленген осы жалғандықтың толық көрінісі білдірілген.

Сен көрген мақұлық бұрын бар еді, қазір жоқ; бірақ ол тұңғыықтан шығып, құрып кетуге барады. Жер бетінде тұрушылар, есімдері дүниенің іргесі қаланғаннан бері өмір кітабына жазылмағандар, бұрын бар болып, қазір жоқ, бірақ сонда да бар болатын сол мақұлықты көргенде, таңданатын болады. Аян 17:8.

Иса — болған, бар, әрі әлі де келмекші Сол, ал жетінің ішінен шыққан сегізіншісі болып табылатын папалық — «болған, қазір жоқ, бірақ қайта бар болатын» аң. Айдаһар мен аңның некесі бейнелейтін «бір сағат» жексенбілік заңнан басталатын тарихты білдіреді; сол кезде Петір мен Ыбырайым арқылы бейнеленген жүз мың көкке ту іспетті көтеріледі, дәл сол мезетте папалық та жоғары көтеріледі.

Біз Жоел кітабын Петір Алғашқы өнім мейрамында өзінің Елуінші күн мейрамындағы хабарын Жоелдің орындалуы ретінде танытты деген тұрғыдан қарастыруға ұмтылып келеміз. Әрқайсысы он екі тараудан тұратын үш келісімдік желіде әр желінің ортаңғы үш аяты бірдей тарихты қарастырады, әрі сол тарихта Петір Исамен Қайсария Філіппиде бірге болған адам ретінде бейнеленеді; бұл — Паниум, әрі дәл осының табалдырығында қазір әлем тұр. Паниумда Петір сондай-ақ Иерусалимде, Елуінші күн мейрамындағы төгілу кезінде де көрінеді. Он екі тараудан тұратын үш желі Паниум мен Елуінші күн мейрамында тоғысады, сол кезде Құдайдың мөрі Мәсіхтің қалыңдығына басылады, ал аңның таңбасы Шайтанның қалыңдығына басылады. Жоел кітабы он қыз туралы астарлы әңгімедегі ояту дабылын айқындайды, сол кезде Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі өзінің жоғалғанын ұғына отырып оянады.

Жоел кітабы төрт ұрпақтың аясында берілген.

Петуел ұлы Жоелге келген Жаратқан Иенің сөзі.

Мұны тыңдаңдар, ей қарттар, және құлақ салыңдар, жердің барлық тұрғындары.

Бұл сендердің күндерінде болды ма, немесе тіпті ата-бабаларыңның күндерінде болды ма? Мұны балаларыңа айтыңдар, ал балаларың өз балаларына айтсын, олардың балалары болса оны келесі ұрпаққа жеткізсін. Шегіртке құрты қалдырғанын шегіртке жеп қойды; шегіртке қалдырғанын жұлдызқұрт жеп қойды; жұлдызқұрт қалдырғанын жапырақжегіш құрт жеп қойды. Жоел 1:1—4.

«Қарт адамдар» — жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақыты кезінде Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері қауымының басшылары, ал мөрлену Киелі Рухтың төгілуі барысында жүзеге асады. «Қарт адамдарды» Езекиел «ежелгі кісілер» ретінде бейнелейді.

Сонда Ол маған: «Адам ұлы, сен Израил үйінің ақсақалдарының қараңғыда не істеп жүргенін, әрқайсысының өз бейнелерінің бөлмелерінде не қылып жүргенін көрдің бе? Өйткені олар: “Жаратқан Ие бізді көрмейді; Жаратқан Ие жерді тастап кетті”, — дейді», — деді. Езекиел 8:12.

Аян Езекиел кітабының тоғызыншы тарауындағы мөр басу Аян кітабының жетінші тарауындағы дәл сол мөр басу екендігін айқын көрсетеді. Сондай-ақ сегізінші тараудағы бірінен кейін бірі үдей түсетін төрт жиіркенішті істе айтылған «ақсақалдардың» 25 санымен бейнеленетіні де анық. Құдайдың отарын қорғаушылар болуға тиіс болған жиырма бес «ақсақал» — күнге табынып тұрған сол адамдар. Олар ең алдымен сотталады. Өздері теріс айналған киелі орынның мәнмәтінінде олар діни қызметкерлердің он екіден тұратын екі кезегін және бас діни қызметкерді білдіреді. Жексенбілік заң кезінде олар күнге бас иіп, аңның таңбасын қабылдайды да, айдаһармен, аңмен және жалған пайғамбармен келісетіндіктеріне уәде береді. Бұл 25 адам Қорах, Датан және Абирамның бүлігіндегі 250 адам арқылы ишараланған еді; олар үш түрлі одақты бейнелейтін, ал 250 адамның хош иісті зат ұсынуы сол одаққа қосылуды білдіреді. Діннен безушіліктің үш басшысы жер аузын ашып, оларды жұтып қойған кезде қаза тапты.

Сонда Мұса былай деді: «Осы арқылы сендер Жаратқан Иенің мені осы істердің бәрін істеуге жібергенін білесіңдер; өйткені мен мұны өз ойымнан істеген жоқпын. Егер бұл адамдар барлық адамдарға ортақ өліммен өлсе, не барлық адамдардың басына түсетін жазамен жазаланса, онда Жаратқан Ие мені жібермегені. Ал егер Жаратқан Ие бұрын болмаған бір іс жасап, жер аузын ашып, оларды және оларға тиесілінің бәрін жұтып қойса, сөйтіп олар тірідей көрге түссе, онда сендер бұл адамдардың Жаратқан Иені қорлағанын түсінесіңдер».

Ол осы сөздердің бәрін айтып болған кезде, олардың астындағы жер айрылып кетті. Жер өз аузын ашып, оларды да, олардың үйлерін де, Қорахқа тиесілі барлық адамдарды да, бүкіл мал-мүлкін де жұтып қойды. Олар және өздеріне тиесілінің бәрі тірідей орға түсіп кетті, жер үстілерінен қайта жабылды; осылайша олар қауым арасынан жойылып кетті.

Олардың төңірегіндегі бүкіл Исраил олардың айқайынан қашып кетті; өйткені олар: «Жер бізді де жұтып қоймасын»,— десті. Сонда Жаратқан Иеден от шығып, хош иісті зат ұсынған екі жүз елу адамды жалмап кетті. Руларды санау 16:28–35.

1888 жылғы бүлік Қорахтың, Датанның, Абирамның және хош иісті зат ұсынған 250 адамның бүлігімен бейнеленген еді. Ол 250 адам Америка Құрама Штаттары — жердегі аң — аузын ашып, айдаһарша сөйлейтін Жексенбілік заңға келгенде пайда болатын үштік одақпен біріккен болатын. Сол сәтте кейінгі жаңбыр өлшеусіз төгіледі; дәл сол сияқты хош иісті зат ұсынған 250 адам көктен түскен отпен жойылды. Ол 250 адам Жексенбілік заң кезіндегі кейінгі жаңбырдың төгілуі барысында жойылатын жалған діни жүйені білдіреді. Жердің Қорах пен оның серіктерінің астынан ашылуы — Аян кітабының он бірінші тарауындағы жер сілкінісі; ол Америка Құрама Штаттарының аузын ашып, айдаһарша сөйлейтінін айқындайды. Көктен 250-нің үстіне от түскенде, бұл Ілиястың Кармил тауындағы отын бейнеледі, сол кезде әлгі жалған пайғамбарлар өлтірілген еді. Ілиястың Кармил тауындағы оты Жексенбілік заңмен сәйкес келеді, сондықтан 250 адамның үстіне түскен от — кейінгі жаңбырдың Жексенбілік заңдағы оты.

Сандар кітабындағы Қорахтың бүлігі туралы үзінді Ешуа мен Қалеп ұсынған Уәде етілген Жер туралы хабарға қарсы шыққан бүлікпен пайғамбарлық тұрғыдан сәйкеседі. Сол бүлік Киелі кітаптағы “арандату күнін” білдіреді. Қорахтың бүлігі туралы үзіндіде: “осы адамдардың Жаратқан Иені арандатқанын білетін боласындар”,— делінген.

Түсінетіндер — даналар; әрі даналар Уәде етілген Жер туралы Ешуа хабарламасына қарсы көтеріліс Қорахтың бүлік шығару тарихына телінуі тиіс екенін түсінуге міндетті. Сол бүлік Қадеште болды, ал Қадеш те, Қорахтың бүлігі де — жексенбілік заң кезіндегі Жетінші күн адвентизмінің бүлігі. Қорах пен хош иісті зат ұсынған екі жүз елу адам Езекиел 8-та күнге тағзым еткен жиырма бес адамды бейнеледі. Езекиелдің сегізінші тарауындағы сол ежелгі ерлер Құдайдың қауымының нышаны болып табылатын Иерусалимде жүзеге асатын, үдей түскен төрт жиіркеніштің төртіншісін білдіреді.

Бірінші жиіркеніш — қызғаныш мүсіні, екіншісі — жасырын бөлмелер, үшіншісі — Таммүз үшін жылау, содан кейін жиырма бес адам күнге тағзым етеді. Содан соң тоғызыншы тарау сегізінші тарауда бейнеленген жиіркеніштер үшін күрсініп, зар жылап жүргендерді айқындайды. Күрсініп, зар жылайтындар шығыстан көтерілетін періште арқылы мөрленеді. Періште — хабаршы, әрі ол хабарды білдіреді.

Шығыстан келген мөрлеу хабары — шығыс желінің хабары, яғни Исламның хабары. Жүз қырық төрт мың мөрленген соң, жоюшы періштелер өз істерін дәл сол жерде бастайды, мұнда пайғамбарлықтың сыртқы желісі «ұлттық діннен безушіліктің артынан ұлттық күйреу келеді» деп үйретеді. Қорах арқылы бейнеленгендерге үкім орындалмас бұрын, бүлікшілер Иерусалимнің сыртына шығарылып әкетіледі. Зұлымдар Иерусалимнен аластатылады, өйткені Иерусалимнен қашатындар әділдер емес.

Содан соң Рух мені көтеріп, Жаратқан Иенің үйінің шығысқа қараған шығыс қақпасына алып келді; міне, қақпа аузында жиырма бес адам тұр екен. Солардың арасында мен

халық әмірлері Азур ұлы Жаазанияны және Беная ұлы Пелатияны көрдім.

Сонда Ол маған былай деді: «Адам ұлы, міне, осы қалада зұлымдық ойластырып, арам кеңес беретіндер — осылар. Олар: “Уақыты жақын емес; үйлер салайық; бұл қала — қазан, ал біз — етпіз”, — дейді.»

Сондықтан оларға қарсы пайғамбарлық ет, пайғамбарлық ет, ей, адам ұлы. Сонда Жаратқан Иенің Рухы менің үстіме түсіп, маған былай деді: Сөйле; Жаратқан Ие осылай дейді;

Сонда сендер: “О, Израил үйі”, — деп айттыңдар; өйткені ойларыңа не келетінін, олардың әрқайсысын Мен білемін. Сендер осы қалада өлтірілгендерді көбейттіңдер, оның көшелерін өлтірілгендерге толтырдыңдар. Сондықтан Жаратушы Ие Құдай былай дейді: Сендер оның ортасына құлатқан өлтірілгендер — ет, ал бұл қала — қазан; бірақ Мен сендерді оның ортасынан алып шығамын. Сендер семсерден қорықтыңдар; ал Мен сендердің үстілеріңе семсер жіберемін, — дейді Жаратушы Ие Құдай. Мен сендерді оның ортасынан шығарып, бөтендердің қолына тапсырамын және араларыңда үкімдерімді орындаймын. Сендер семсерден құлайсыңдар; Мен сендерді Израил шекарасында соттаймын; сонда Менің Жаратушы Ие екенімді білесіңдер. Бұл қала сендерге қазан болмайды, сендер де оның ортасындағы ет болмайсыңдар; бірақ Мен сендерді Израил шекарасында соттаймын. Сонда Менің Жаратушы Ие екенімді білесіңдер; өйткені сендер Менің жарғыларыммен жүрген жоқсыңдар, үкімдерімді орындаған жоқсыңдар, қайта айналасыңдардағы халықтардың салттары бойынша істедіңдер.

Сонда мен пайғамбарлық етіп тұрғанда, Бенаяның ұлы Пелатия өлді. Сол кезде мен етпетімнен түсіп, қатты дауыспен айқайлап: «Уа, Жаратушы Ие Құдай! Сен Израилдің қалдығын түгелдей құртпақпысың?» — дедім. Езекиел 11:1–13.

Иерусалим жексенбілік заң кезінде, бидай арамшөптен бөлінген шақта, тазартылады. Жиырма бес адаммен, яки Қорахтың екі жүз елуімен бейнеленген ерлер өлу үшін Иерусалимнің «шекарасына» — сырт жағына — шығарылып апарылады. 25 — бір апта қызмет еткен діни қызметкерлердің саны, ал ол он есе 250 санымен рәмізделгенде, бүкіләлемдік шіркеуді білдіреді, өйткені он — дүниежүзілік ауқымның рәмізі. Жауынгер шіркеу бидай мен арамшөптен құралған шіркеу ретінде анықталады, ал жеңімпаз шіркеу тек қана бидайдан тұратын шіркеуді білдіреді.

«Құдайдың тірі қауымы жоқ па? Оның қауымы бар, бірақ ол салтанат құрған қауым емес, күресуші қауым. Біз оның ішінде кемістікті мүшелердің бар екеніне, бидайдың арасында арамшөптердің бар екеніне қынжыламыз. Иса былай деді: “Көктегі Патшалық егістігіне жақсы тұқым сепкен бір адамға ұқсайды; бірақ адамдар ұйықтап жатқанда, оның жауы келіп, бидайдың арасына арамшөп сеуіп, кетіп қалды. ... Сонда үй иесінің қызметшілері келіп, оған: Тақсыр, сен егістігіңе жақсы тұқым сеппеп пе едің? Олай болса, бұл арамшөп қайдан шықты? — деді. Ол оларға: Мұны жау істеді, — деді. Қызметшілер оған: Ендеше, біз барып, оны жұлып тастайық па? — деді. Бірақ ол: Жоқ, арамшөпті жұламыз деп, онымен бірге бидайды да тамырымен жұлып алмандар. Екеуі

де ораққа дейін бірге өссін; ал орақ уақытында мен орақшыларға: Әуелі арамшөпті жинап, өртеп жіберу үшін бау-бау етіп байландар, ал бидайды менің қамбама жинаңдар, — деп айтамын”, — деді.»

«Бидай мен арамшөп туралы астарлы әңгімеде біз арамшөптің неге жұлынып тасталмауы керектігінің себебін көреміз; себебі арамшөппен бірге бидай да тамырымен қоса жұлынып қалуы мүмкін еді. Адамның пікірі мен үкімі өрескел қателіктерге ұрындырар еді. Бірақ қателікке жол бергеннен және бидайдың бір ғана сабағын болса да тамырымен жұлып алғаннан гөрі, Ие: “Екеуі де ораққа дейін бірге өсе берсін”, — дейді; сонда періштелер жойылуға белгіленген арамшөпті жинап алады. Алдыңғы қатарлы ақиқатқа сенеміз деп мәлімдейтін біздің шіркеулеріміздің ішінде де бидай арасындағы арамшөп сияқты мінді және адасушы адамдар болғанымен, Құдай шыдамды әрі сабырлы. Ол адасқандарды әшкерелеп, ескертеді, бірақ Өзі оларға үйреткісі келетін сабақты үйренуде баяу жүргендерді жоймайды; Ол бидайдың арасынан арамшөпті жұлып тастамайды. Арамшөп пен бидай ораққа дейін бірге өсуі тиіс; ал бидай толық өсіп-жетіліп, дамуының кемеліне келгенде, және піскен кездегі өз сипатының арқасында, ол арамшөптен толық айқын ажыратылатын болады.»

«Жер бетіндегі Мәсіхтің қауымы кемшіліксіз болмайды, бірақ Құдай Өз қауымын оның жетілмегендігі үшін жоймайды. Білімге сай емес қызғанышқа толы болып, қауымды тазартпақшы және бидайдың арасынан арамшөпті түбімен жұлып тастамақшы болғандар болған және бола да береді. Бірақ адасушылармен және қауым ішіндегі қайта туылмағандармен қалай әрекет ету керектігі жөнінде Мәсіх ерекше нұр берген. Қауым мүшелері мінезінде ақауы бар деп ойлайтындарды шеттету ісінде ешқандай дірілдеген, қызбалыққа салынған, асығыс әрекетке бармауы тиіс. Бидайдың арасында арамшөп көрінеді; бірақ арамшөпті Құдай белгілеген жолмен емес, өз бетінше отап тастау, оны сол күйі қалдырғаннан да көбірек зиян келтірер еді. Ие қауымға шынайы түрде қайта туылғандарды әкеліп жатқан кезде, шайтан да сонымен бір мезгілде оның қатарына қайта туылмаған адамдарды енгізеді. Мәсіх игі тұқымды сеуіп жатқанда, шайтан арамшөпті себеді. Қауым мүшелеріне үздіксіз әсер етіп тұратын бір-біріне қарсы екі ықпал бар. Бір ықпал қауымды тазарту үшін әрекет етеді, ал екіншісі Құдай халқын бұзу үшін әрекет етеді». Testimonies to Ministers, 45, 46.

Зұлымдар жойылу үшін Иерусалимнің сыртына шығарылады. Олар орақ кезінде аластатылады; бұл — бидай пісіп-жетілген шақ та, өйткені дәл сол кезде бидай Елуінші күн мейрамының екі тербетілетін нанының алғашқы өнімінің тербетілетін тартуы ретінде жиналады. Бидайдың алғашқы өнімін ору — Киелі кітаптағы пайғамбарлықтың нақты бір тақырыбы. Бидай мен арамшөптің ажыратылуы дәл осы тақырыпқа қатысты, әрі Мәсіхтің көптеген астарлы әңгімелері осы аса маңызды пайғамбарлық межені көрсетеді.

«Тағы да, бұл астарлы әңгімелер үкімнен кейін ешқандай сынақ мерзімі болмайтынын үйретеді. Ізгі хабардың ісі аяқталған кезде, сол сәтте-ақ жақсылар мен жамандардың арасындағы айырылысу жүзеге асады, әрі әрбір топтың тағдыры мәңгілікке бекітіледі.» Christ's Object Lessons, 123.

Бидай тартуы — жүз қырық төрт мың, ал үшінші періште бидайды арамшөптен айырады.

«Содан соң мен үшінші періштені көрдім. Менімен бірге жүрген періште былай деді: “Оның сөзі сұсты, оның миссиясы үрейлі. Ол — бидайды арамшөптен ажыратып, бидайды көктегі қамба үшін мөрлейтін не байлайтын періште”. Бұл нәрселер бүкіл ойды, бүкіл назарды өзіне аударуға тиіс. Маған тағы да соңғы рақым хабарын алып жатырмыз деп сенетіндердің күн сайын жаңа адасуды қабылдап не бойына сіңіріп жүргендерден бөлек болуының қажеттігі көрсетілді. Мен жас та, кәрі де адасушылық пен қараңғылықта жүргендердің жиналыстарына қатыспауға тиіс екенін көрдім. Періште былай деді: “Ақыл-ой пайдасыз нәрселерге аялдауын доғарсын”». Manuscript Releases, 5-том, 425.

Үшінші періште бидайға мөр басады, сондай-ақ бидайды арамшөптен бөліп ажыратады. Үшінші періште жексенбілік заңды білдіреді; сол кезде Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуінің басшылығын бейнелейтін жиырма бес адам Иерусалимнің сыртына шығарылып, үкімге тартылады. Сол сәтте күресуші шіркеу жеңімпаз шіркеуге айналады.

«Бұл істің жақында аяқталуы тиіс. Өздерінің адалдығын дәлелдеген күресуші қауымның мүшелері жеңіске жеткен қауымға айналады. Өткен тарихымызға қайта көз жүгіртіп, қазіргі жағдайымызға дейінгі ілгерілеудің әрбір қадамын жүріп өткенімді ескере отырып, мен: “Құдайды мадақтаңдар!” — деп айта аламын. Құдайдың не істегенін көргенімде, мені таңданыс пен Мәсіхке Жетекші ретінде деген сенім кернейді. Болашақтан қорқатын ештеңеміз жоқ, тек Жаратқан Иенің бізді қалай жетелегенін және өткен тарихымыздағы Оның тәлімін ұмытып кеткен жағдайда ғана қорқуымыз мүмкін». General Conference Bulletin, January 29, 1893.

Арамшөпті бидайдан ажырату туралы пайғамбарлық тақырып — Киелі кітап пайғамбарлығының ірі тақырыптарының бірі. Мәсіхтің ғибадатхананы тазартуы — осы істің бір көрінісі; оның шарықтау шегі жексенбілік заң кезінде болады, өйткені біз сол кезде үкім етілуге тиіс болғандардың өлу үшін Иерусалимнің шетіне шығарылғанын көреміз.

«Иса Өзінің жария қызметін бастағанда, ғибадатхананы оның киеліге тіл тигізген былғанышынан тазартты. Оның қызметінің соңғы істерінің бірі — ғибадатхананы екінші рет тазарту болды. Дәл солай, дүниеге ескерту берілетін соңғы істе шіркеулерге екі айқын үндеу жасалады. Екінші періштенің хабары: “Құлады, құлады, ұлы Бабыл, өйткені ол барлық халықтарға өзінің азғындығының қаһар шарабынан ішкізді” (Аян 14:8). Ал үшінші періштенің хабарының қатты айқайында көктен былай деген дауыс естіледі: “Одан шығыңдар, халқым, оның күнәларына ортақ болып қалмауларың үшін және оның жазаларынан үлес алмауларың үшін. Өйткені оның күнәлары көкке дейін жетті, және Құдай оның заңсыздықтарын есіне алды” (Аян 18:4, 5).» Selected Messages, 2-кітап, 118.

Бидай мен арамшөптен тұратын шіркеу жексенбілік заң дағдарысына дейін өмір сүреді; сол кезде арамшөптер адам күшінің әсерімен емес, үшінші періште арқылы аластатылады, ал бұл жексенбілік заңды білдіреді, бірақ сонымен бірге кейінгі жаңбыр туралы хабардың сол кезде күшейіп, зор айқайға айналуын да білдіреді. Арамшөптер де, бидай сияқты, пайғамбарлық куәліктің бір бөлігі болып табылады. Құдайдың қамқорлықпен жүргізуі

жексенбілік заңға дейін жетеді, ал үшінші періште ғибадатхананы екінші рет тазартады. Ол оны 1844 жылғы 22 қазанда тазартты, ал ғибадатхананың екінші рет тазартылуы — жексенбілік заң.

Жексенбілік заңға алып баратын тарихтың сыртқы элементтері жеңімпаз қауымның куәлігінің басты құрамдас бөлігі болып табылады; дәл сол сияқты арамшөптер, бидай және осы екі таптың байланып-буылуы да сондай. Аян кітабының қорытынды хабарлары — үш періштенің хабарлары, әрі олар осы екі тапты ажыратып, байлап-буып қояды; бірақ Уайт ханымның сол «қорытынды хабарлар» «егісті пісіріп-жетілдіретінін» айқындайтынын көру маңызды. Егінді пісіріп-жетілдіретін қорытынды хабар — кейінгі жаңбыр, әрі ол 250 адамды «жойылу оттары үшін бау-бау болып байлайтын» от болып табылады.

“Жоханға қауымның тәжірибесіне қатысты терең де тебіренерлік маңызы бар көріністер ашылды. Ол Құдай халқының жағдайын, қауіп-қатерлерін, күрестерін және ақырғы құтқарылуын көрді. Ол жердің өнімін пісіріп-жетілдіретін қорытынды хабарларды жазып қалдырды: не көктегі қамбаға жиналатын баулар ретінде, не жойылу отына тасталатын будақтар ретінде. Оған аса зор маңызы бар тақырыптар ашылды, әсіресе соңғы қауым үшін, сонда адасудан ақиқатқа бет бұратындар өздерінің алдында тұрған қауіптер мен күрестер жөнінде тәлім алсын деп. Жер бетіне не келіп тұрғаны жөнінде ешкімге қараңғылықта қалудың қажеті жоқ.” Ұлы күрес, 341-бет.

Оның ғибадатхананы тазартуы Жакия шомылдыру рәсімін жасаушы өз қызметінен кейін келетін Тұлға ретінде таныстырған Кір Қылшағы адамының ісі арқылы да бейнеленеді. Ол — Миллердің түсіндегі қоқысты сыртқа сыпырып шығаратын Сол.

«Жаратқан Ие әділ мен зұлымның арасындағы айырмашылықты ашып көрсетуге таяп қалды; өйткені Оның “қолында айырмасы бар, және Ол қырманын мұқият тазартып, бидайын қамбасына жинайды; ал топанын сөнбес отпен өртеп жібереді”». Review and Herald, November 8, 1892.

Уайт ханым 1849 жылы Жаратқан Ие Өз халқының қалдығын жинау үшін қолын екінші рет созғанын анықтаған кезде, Ишаяға сілтеме жасайды; Ишая да, Уайт ханым да бір жүз қырық төрт мыңның ақырғы жиналуын көрсетіп отыр. Жинау үдерісі алғашқы түңілушілік ретінде бейнеленген шашырау мен жиналуды қамтиды, ол кідіру уақытының соңындағы жиналуға алып келеді. Бір жүз қырық төрт мыңның мөрленуіне қатысты осы элементтердің әрқайсысы — Киелі кітап пайғамбарлығының нақты бір тақырыбы. Жаратқан Иенің күнәні өз шегіне жеткізу үшін Өзінің құралы ретінде қолданатын сыртқы тарихы Даниял 11:11-де бейнеленген; ал ақырғы жиналу Ишая 11:11-де табылады; ал кідіру уақытының соңы Аян 11:11-де табылады, және жексенбілік заң кезіндегі бидай мен арамшөптің бөлінуі Езекиел 11:11-де орналасқан:

Бұл қала сендерге қазан болмайды, сендер де оның ішіндегі ет болмайсыңдар; бірақ Мен сендерді Израилдің шекарасында соттаймын. Езекиел 11:11.

Жоел кітабында киелі орданың сақшылары болуға тиісті ежелгі ақсақалдардан «жаңа шарап» кесіліп тасталған. Түн ортасындағы Айқайдың хабары — Жоелдің жаңа шарабы, ал

жексенбілік заң кезінде көктен түсетін от Елуінші күн мейрамының оты арқылы бейнеленген. Сол от бір хабарды білдіреді, ол — жаңа шарап; бірақ ол сондай-ақ хош иісті зат ұсынған 250 адамды жоятын хабар. Лаодикейлық Жетінші күн адвентистері шіркеуі жексенбілік заңда аяқталады, өйткені дәл сол кезде от өлшеусіз төгіледі де, хош иісті зат ұсынған 250 адамды жояды; демек, олардың ғибадат жүйесін де жояды.

Егер Жетінші күн адвентистер шіркеуі жексенбілік заң тұсында адал болса, Америка Құрама Штаттары үкіметінің күші мен құдіреті оны жауып тастайды. Егер ол адал болмаса, ол жай ғана өз атауын Бірінші күн адвентистер шіркеуі немесе соған өте жақын ұқсас басқа бір атауға өзгертеді. Әділ болсын, әділетсіз болсын, Жетінші күн адвентистер шіркеуі жексенбілік заңнан әрі аспайды. Пайғамбарлық куәлік адвентизмнің 9/11-де көне жолдар жөніндегі хабарды қабылдамай тастағанын айқындайды, ал сол көне жолдар жексенбілік заң тұсындағы жабық есікке алып барады. Езекиелдің үзіндісінде әлгі жиырма бес адам “халық әміршілері Азур ұлы Жаазания мен Беная ұлы Пелатия” арқылы бейнеленген.

Олардың аттары Құдай халқының сипаттарын білдіреді, бірақ бұл тек ауызша мойындау ғана. Жаазаниях «Құдай естиді» дегенді білдіреді, әрі ол Азурдың ұлы, ал «Азур» «көмектесу және қорғау» дегенді білдіреді. Уайт әпке бұл жиырма бес ер адамның «Азур» арқылы бейнеленгендей, күзетшілер болуға тиіс болғанын айтады. Оның ұлы Құдайды «естіміз» деп мойындайды, бірақ ол — көре тұра көрмейтін, ести тұра естімейтін топ. Пелатиях «Құдай құтқарған» дегенді білдіреді, ал оның әкесі «Бенаях» «Құдай салды» дегенді білдіреді. Езекиел өзінің ескерту хабарын аяқтағанда, Пелатиях өлді.

Бұл қала сендерге қазан болмайды, сендер де оның ортасындағы ет болмайсыңдар; бірақ Мен сендерді Израилдің шекарасында соттаймын. Сонда сендер Менің Жаратқан Ие екенімді білетін боласыңдар; өйткені сендер Менің жарғыларым бойынша жүрген жоқсыңдар, үкімдерімді де орындаған жоқсыңдар, қайта айналасыңдардағы басқа халықтардың әдет-ғұрыптарына сай істедіңдер. Мен пайғамбарлық айтып тұрғанымда, Бенаяның ұлы Пелатиях қайтыс болды. Сонда мен жүзтөмпештеп құлап, зор дауыспен айқайлап: «Уа, Жаратушы Тәңір Ие! Израилдің қалдығын мүлде құртпақсың ба?» — дедім. Езекиел 11:11–13.

Езекиелдің қатты айқайы үстінде Пелатия өлді. Бидай Аян кітабының он бірінші тарауының орындалуы ретінде 2020 жылғы 18 шілдеде көшеде өлді. Бидай — Мұса мен Ілияс; Құдай Сөзінің алғашқы авторы, әрі келуге тиіс Ілиястың уәдесі — Ескі Өсиеттегі соңғы мәлімдеме. Альфа мен Омега Содом мен Мысырдың көшесінде өлтіріледі, бірақ олар Аян 11:11-де бейнеленгендей, 2024 жылы қайта тіріледі. Олар өлі жатқан кезде, Содом мен Мысыр қуанды. Езекиел Пелатияның өлімін қалдықтың уақытына орналастырады, өйткені ол: «О, Жаратушы Тәңір Ие! Сен Израил қалдығын толық жоймақпысың?» — дейді. Ишая бойынша, Содом — қалдықтың уақытындағы Жетінші күн адвентистері шіркеуі.

Тыңдандар, ей, көктер, құлақ салыңдар, ей, жер: өйткені Жаратқан Ие былай деді: «Мен ұлдарды асырап, өсіріп жеткіздім, ал олар Маған қарсы шықты. Өгіз өз иесін біледі, есек өз қожайынының астауын таниды; ал Израил білмейді, халқым түсінбейді».

О, күнәға батқан халық, заңсыздық жүгін арқалаған ел, зұлымдық істеушілердің ұрпағы, азғындыққа салатын балалар! Олар Жаратқан Иені тастап кетті, Израилдің Киесін қаһарландырды, теріс бұрылып, кері шегінді. Неге әлі де соғыла берулерің керек? Сендер бүлікті бұрынғыдан бетер күшейтесіңдер: бүкіл бас ауру, бүкіл жүрек әлсіреген. Аяқтың табанынан бастап төбеге дейін онда сау жер жоқ; тек жаралар, көгерген іздер және іріндеген ойық жаралар ғана бар: олар таңылған да жоқ, байланған да жоқ, маймен жұмсартылған да жоқ. Елдерің қаңырап бос қалды, қалаларың отқа өртенді; жерлеріңді көз алдарыңда жатжерліктер жалмап жатыр, әрі ол жатжерліктер қиратып кеткендей қаңырап бос қалды. Сион қызы жүзімдіктегі лашықтай, қияр бақшасындағы күркедей, қоршауда тұрған қаладай жалғыз қалдырылды.

Егер Әскерлердің Жаратушысы бізге өте аз ғана қалдық қалдырмағанда, біз Содом секілді болар едік, Гомораға ұқсап қалар едік. Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар, ей, Содомның әміршілері; Құдайымыздың заңына құлақ салыңдар, ей, Гомора халқы. Ишая 1:2–10.

Қалдық кезеңінде Мұса мен Ілияс Содом мен Мысырда өлтіріледі. Мысыр — азғындалған мемлекеттік биліктің, ал Содом — азғындалған шіркеулік биліктің нышаны. Бенайның ұлы Пелатия жексенбілік заң кезінде өледі; Ишая мұны Киелі жазбадағы арандату күнімен сәйкестендіреді, ал ол не 1863 жыл, не жексенбілік заң. Бенайның ұлы Пелатия Құдай Сөзін шынымен еститіндердің жалған баламасын бейнелейді. Қалдық уақытында Мұса мен Ілияс арқылы бейнеленгендер өлтіріліп, содан кейін қайта тіріледі. Сол қайта тірілу 2023 жылдың шілдесінде айдаладағы дауыспен басталды. 2024 жылдан бері бидай мен арамшөпті түпкілікті айыру жүзеге асырылып келеді.

Жексенбілік заң кезінде Жетінші күн адвентистері шіркеуі өздерінің құрып кеткенін білетін болады.

Бұл қала сендер үшін қазан болмайды, сендер де оның ішіндегі ет болмайсыңдар; бірақ Мен сендерді Израил шекарасында соттаймын. Сонда сендер Менің Жаратқан Ие екенімді білесіңдер; өйткені сендер Менің жарғыларым бойынша жүрмедіңдер, Менің үкімдерімді орындамадыңдар, қайта өздеріңді айнала қоршаған басқа халықтардың әдет-ғұрыптары бойынша істедіңдер. Мен пайғамбарлық етіп тұрғанымда, Бенай ұлы Пелатия өлді. Езекиел 11:11–13.

Құдай құтқарды деген мағынаны білдіретін Пелатияның өлімі, осы мәнмәтінде, Даниял 11-тараудың қырық бірінші аятында он бірінші сағаттағы жұмысшылардың солтүстік патшаның қолынан құтқарылатын дәл сол сәтінде, өлімге тапсырылуды білдіреді. Пелатия жексенбілік заң кезінде солтүстік патшаның қолына тапсырылады. Пелатия — Бенайның ұлы; бұл есімнің мағынасы: «Құдай салған нәрсе». Құдай жексенбілік заң кезінде жеңімпаз қауым ретінде көтеру үшін тағы да бір ғибадатхана тұрғызған нақ сол сәтте, Пелатия арқылы бейнеленгендер өлімге тапсырылады, өйткені олар ежелгі қираған орындарды қалпына келтіру ісіне қатысудың орнына, өздеріне Тобияның қабірін тұрғызып жатқан еді. Пелатия Ишая сипаттайтын бастан аяққа дейінгі, түгелдей күнәмен жүктелген тәнді бейнелейді. Сол тән — үдей түскен бүліктің төрт ұрпағының қорытындысындағы

Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері қауымы; Ишая оны: «тағы да көбірек бүлік шығара бересіңдер», — деп айтқанда, өрши түскен бүлік ретінде білдіреді. 2024 жылы басталған соңғы сынақ үдерісінде бидай үш жарым күн өлі болады, содан кейін қайта тіріледі; сол кезде олар Жаратқан Иенің Құдай екенін білетін болады.

Сондықтан пайғамбарлық етіп, оларға айт: Тәңір Ие былай дейді: Міне, халқым, Мен сендердің қабірлеріңді ашамын, сендерді қабірлеріңнен шығарамын да, Израил жеріне алып келемін. Уа, халқым, Мен қабірлеріңді ашып, сендерді қабірлеріңнен шығарғанымда, Менің Жаратқан Ие екенімді білетін боласыңдар. Өз рухымды сендердің іштеріне саламын, сонда тірі боласыңдар; әрі сендерді өз жерлеріңе орналастырамын. Сонда Менің, Жаратқан Иенің, осыны айтқанымды да, орындағанымды да білетін боласыңдар, — дейді Жаратқан Ие. Езекиел 37:12–14.

Жексенбілік заң кезіндегі 25-пен бейнеленетін жалған дін қызметкерлері сонда Жаратқан Иенің Құдай екенін білетін болады. Бидай Жаратқан Иенің Құдай екенін 2024 жылы біледі, ал арамшөптер бұл танымды Жексенбілік заң кезінде, тым кеш болғанда ғана ұғынады. Бұл кезең қабір мен қайта тірілуден басталып, қабірмен және қайта тірілусіз аяқталады. Бастапқыдағы бидай Құдайды Аян кітабының он бірінші тарауындағы қайта тірілуді жүзеге асырғанда таниды, ал арамшөптер сол тараудағы Жексенбілік заң кезіндегі жер сілкінісінде таниды. Осы екі меженің арасында кейінгі жаңбырдың сынау үдерісі екі топты да орақ уақытына пісіп-жетілуге жеткізеді.

Жоелдің хабары — жүзімдіктің жыры, бірақ оның алдымен көтеретін мәселесі: адамдар кейінгі күндерді бұрынғы күндер арқылы тани ала ма деген сауал. Жоелдегі «қариялар» мұны істей алмады, өйткені түн ортасында ояту даусы жеткенде, олар аластатылады — Иеміздің аузынан құсып тасталғандай болып, дәл жердегі аң өз аузын ашып сөйлейтін жерде; бұл сондай-ақ Балағамның есегі сөйлеген жер және Жақия Шомылдырушының әкесі сөйлеген жер.

«кәрі ежелгі адамдарға» шығарылған үкім: бұл сендердің ата-бабаларыңның күндерінде болып па еді? — деген сұраққа негізделеді. Үзінді «мұны тыңдаңдар» деп басталады. Содан кейін онда екі куә ұсынылады: біреуі — адамдардың төрт ұрпағы, екіншісі — жәндіктердің төрт түрі. Бұдан кейін олар Түн ортасындағы айқайда оянады, бірақ Құдайдың таңдап алған келісім халқы ретінде өздерінен айналып өтілгенін көреді. Олар шараптары болмағандықтан айналып өтілмейді; олар теріс шарапқа ие болғандықтан айналып өтіледі. Он қыз туралы астарлы әңгімеде Жоелдің жаңа шарабы — май.

Олардың құтқарылуы кейінгі жаңбыр хабарының «жаңа шарабын» қабылдай ма, жоқ па — соның шарттарына байланысты қойылған. «Қарттар мен ежелгі кісілерді» Ишая сондай-ақ «Ефремнің маскүнемдері» ретінде бейнелейді, ал Аянның жетінші тарауында мөр басылғандардың қатарында Ефрем көрсетілмейді. Оның орнына оның бауыры Манассия беріледі. Манассиядан да зұлым патшаны табу қиын, бірақ ол Ефремнің маскүнемдерінің орнын басады.

Өздерінің рухани азғындауына қайғырмайтын әрі өзгелердің күнәлары үшін жоқтау айтпайтын топ Құдайдың мөрінсіз қалады. Жаратқан Ие Өз хабаршыларын, қолдарында қыру қарулары бар адамдарды, былай деп бұйырады: «Оның соңынан қала ішін аралап өтіп, соғыңдар; көздерің аямасын, рақым да етпеңдер: қарт пен жасты да, қыздарды, кішкентай балаларды және әйелдерді де түгел қырыңдар; бірақ маңдайында белгісі бар ешбір адамға жоламаңдар; әрі Менің киелі үйімнен бастаңыздар. Сонда олар үйдің алдында тұрған ақсақалдардан бастады».

«Мұнда біз шіркеудің — Иеміздің киелі үйінің — Құдай қаһарының соққысын алғаш болып сезінгенін көреміз. Құдай оларға ұлы нұр берген, әрі халықтың рухани мүдделерінің сақшылары болып тұрған сол қарттар өздеріне тапсырылған сенімге опасыздық жасады. Олар бұрынғы күндердегідей кереметтер мен Құдай күдіретінің айқын көрінісін күтудің қажеті жоқ деген ұстанымға келді. Заман өзгерді. Бұл сөздер олардың сенімсіздігін күшейтеді, сондықтан олар: Жаратқан Ие жақсылық та істемейді, жамандық та істемейді, — дейді. Ол Өз халқын сотпен жазалау үшін тым мейірімді. Осылайша, Құдай халқының күнәларын және Жақып үйінің заңсыздықтарын көрсету үшін енді ешқашан кернейдей дауысын көтермейтін адамдардың аузынан: “Тыныштық пен қауіпсіздік”, — деген айқай шығады. Үрмейтін сол мылқау иттер ренжіген Құдайдың әділ кегін тартатындардың өзі. Ерлер, қыздар және кішкентай балалардың бәрі бірге қырылады.»

«Адал жандар күрсініп, зар еңіреп жүрген жиіркенішті істер — шектеулі адамның көзі ажырата алатын нәрселер ғана еді; ал қияметтей ауыр, пәк әрі киелі Құдайдың қызғанышын қоздырған ең сұмдық күнәлар ашылмаған күйінде қалды. Жүректердің Ұлы Зерттеушісі зұлымдық істеушілердің құпияда жасаған әрбір күнәсін біледі. Бұл адамдар өз алдауларының ішінде өздерін қауіпсіз сезіне бастайды да, Оның шыдамдылығының салдарынан: “Жаратқан Ие көрмейді”, — дейді, содан соң Ол жер бетін тастап кеткендей әрекет етеді. Бірақ Ол олардың екіжүзділігін әшкерелейді және олар соншалықты мұқият жасырып келген күнәларын басқалардың алдында ашады.»

«Дәреже, қадір-қасиет немесе дүниелік даналықтың ешбір артықшылығы, қасиетті қызметтегі ешбір лауазым да адамды, егер ол өз жүрегінің алдамшылығына қалдырылса, принципті құрбан етуден сақтап қала алмайды. Лайықты әрі әділ деп танылғандардың өздері сенімнен безудің бастауыштары болып шығып, немқұрайлылықта және Құдайдың рақымдарын теріс пайдалануда үлгі болады. Олардың зұлым жолына Ол енді төзбейді, әрі қаһарында оларға рақымсыз үкім жүргізеді.»

«Өзгелерге қызмет ете жүріп, ұлы нұрға бөленген және сөздің күдіретін сезінген адамдардан Жаратқан Ие Өзінің қатысуын ықылассыздықпен алып қояды. Олар бір кезде Оның адал қызметшілері еді, Оның қатысуы мен басшылығына ие болды; бірақ олар Одан теріс бұрылып, басқаларды да адасуға бастады, сондықтан Құдайдың наразылығының астына түсті». Testimonies, volume 5, 211, 212.

Жоел «қарияларды» атап көрсеткенде, ол Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуінің басшылығына сөйлеп тұр; бірақ Жоел, Ишая білімділерге қарсы қойып атайтын сауатсыздарға да сөйлеп тұр. Жоел Езекиел кітабының сегізінші тарауында күнге тағзым

ететін ежелгі адамдарға, әрі тоғызыншы тарауда алғаш сотталатын соларға сөйлеп тұр. Сондай-ақ ол: «Мұны тыңдаңдар, ей, қариялар, және құлақ салыңдар, жердің барлық тұрғындары»,— дегенде, Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуінің қатардағы мүшелеріне де үн қатып отыр.

Сегізінші тараудағы жиырма бес адам жексенбілік заң кезінде орналасқан, олар киелі орынға арқаларын беріп, күнге тағзым етіп тұр. Олар Қорах, Датан және Абыраммен бірге тұрған екі жүз елу адамның бүлігінің «ондығы» болып табылады. Жиырма бес адам — шабыттың куәлігі бойынша 1888 жылы қайталанған бүліктің нышаны; ал ол бүлік, өз кезегінде, 9/11-ден бастап жексенбілік заңға дейінгі аралықта Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі басшылығының бүлігін бейнеледі. Олар Ишая алтыншы тарауда іші нәрлі дана адамдарды «ондық» деп айқындайтын дәл сол кезеңдегі бүліктің «ондығын» білдіреді.

Жоел — Адвентизмге арналған хабарландыру: олардың сынақ мерзімі жабылды, өйткені олар сынақ уақытының тостағанын күнәмен толтырып бітірді; ал оның толыққаны бастан аяққа дейінгі дерт ретінде бейнеленіп, кейінгі жаңбыр туралы хабардың олардың ауыздарынан алынып тасталғанын айқындайды. Ишая дәл осы шындықты жиырма тоғызыншы тарауда сипаттайды.

Таңырқап тұра беріндер, және қайран қалыңдар; айқайлаңдар, және айқай салыңдар: олар шараптан емес, мас; ішімдіктен емес, теңселіп жүр. Өйткені Жаратқан Ие сендердің үстілеріңе терең ұйқы рухын төкті, әрі көздеріңді жұмды; пайғамбарларды, билеушілеріңді, көріпкелдерді Ол бүркеп тастады. Сонда бәрінің аяны сендер үшін мөрленген кітаптың сөздеріндей болды; оны оқыған-тоқыған біреуге беріп: «Осыны оқып берші»,— дейді; ал ол: «Оқи алмаймын, өйткені ол мөрленген»,— дейді. Ал кітап оқымаған адамға беріліп: «Осыны оқып берші»,— дейді; сонда ол: «Мен оқымағанмын»,— дейді.

Сондықтан Жаратқан Ие былай деді: «Бұл халық Маған аузымен жақындап, еріндерімен Мені құрметтейді, бірақ жүрегін Менен алыс әкеткен; және олардың Маған деген қорқынышы адам өсиеті бойынша үйретілген. Сондықтан, міне, Мен осы халық арасында ғажайып іс жасамақпын, иә, ғажайып іс және таңғаларлық керемет: өйткені олардың даналарының даналығы жойылады, ал парасаттыларының түсінігі жасырын болады. Жаратқан Иеден өз кеңестерін терең жасыруға тырысатындарға қасірет! Олардың істері түнекте, және олар: “Бізді кім көреді? Бізді кім біледі?” — дейді. Расында, сендердің бәрін төңкеріп жіберулерің қышшының балшығындай болып саналмақ: жаратылған нәрсе өзін жаратқан туралы: “Ол мені жаратқан жоқ”,— дей ме? Немесе қалыпталған нәрсе өзін қалыптастырған туралы: “Оның ақылы болған жоқ”,— дей ме?» Ишая 29:9–16.

Даналардың «түсінігі» Құдайдың пайғамбарлық Сөзінің мөрінен арылтылуына негізделеді. Адвентизмнің бұзылған мекемелерінде тәрбиеленгендер пайғамбарлық кітабын оқи алмайды, әрі Құдайды түсінігі жоқ деп айыптайды. Пайғамбарлықтың мөрі ашылған кезде, олар оны түсіне алмайды, сондықтан түсінігі жоқтың Өзі Құдай деп Оны айыптайды;

осылайша олар бәрін төңкеріп жібереді. Адвентизмнің оқығаны да, оқымағаны да сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында мөрінен арылтылған пайғамбарлықты түсіне алмайды, ал Жоел кітабы «қарттарға» тыңдауды бұйырады, бірақ олар — еститін бола тұра естімейтін, көретін бола тұра көрмейтін топ.

Олардың бүлігінің дәл өзегі Мәсіхті алғашқы әрі соңғы деп тани алмауларымен бейнеленеді. «Бұл сендердің күндерінде, немесе тіпті ата-бабаларыңның күндерінде болып па еді?» деген сұрақ қойылатын тараудың мәнмәтіні де осы.

Әкелеріңіздің тарихында халық Түн ортасындағы айқайда оянып, бірақ өздерінің ақылсыз қыздар екенін ғана аңғарған бір кез болды ма? «Қарттарға» «оянындар» деп бұйырылған, дәл сол сияқты 1844 жылы Экзетер лагерлік жиналысында Миллериттерге де бұйырылған еді. Он қыз туралы астарлы әңгіме — Миллериттер тарихында сөзбе-сөз орындалған және ақырғы күндерде тағы да дәл сөзбе-сөз орындалатын Адвентист халқының тәжірибесі туралы астарлы әңгіме. Лаодикеялық Жетінші күн адвентизмінің өз шіркеуінің іргетастық тарихының ақырғы күндерде қайталанатынын тани алмауы, пайғамбарлық хабарды ашатын кілт болып табылатын пайғамбарлық қағиданы айқындай түседі. Бұл — тек Киелі кітаптағы ереже ғана емес, сонымен бірге сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында мөрі ашылатын Иса Мәсіхтің аяны мінезінің өзегі де.

Жоел: «Бұл сендердің күндерінде болды ма, немесе әкелеріңнің күндерінде болды ма?» — деп сұрайды. Немесе былай деп те сұрауға болар еді: «Әкелеріңнің күндерінде жаңа өсиет халқына мен ескі өсиет халқын бір-бірінен ажыратқан сынақ үдерісі болды ма?» Болды, және бұл бөліну астарлы әңгімеде май ретінде бейнеленген пайғамбарлық хабар арқылы жүзеге асты. «Бұл сендердің күндерінде болды ма, немесе әкелеріңнің күндерінде болды ма?» деген сөздер бірден олардың әкелерінің күндерінде болған оқиғаның, хабарды төрт ұрпаққа тарату туралы бұйрықпен және күшейе түскен қирауды білдіретін төрт жәндікпен бейнеленгендей, үдей түскен жойқындықтың төрт ұрпағынан кейінгі ояну болғанын айқындап берді. Жоел — Түн ортасындағы Айқай кезінде кері кеткен және діннен безген шіркеуге қарсы шығарылған үкімнің жариялануы. Қасиетті тарихта Жетінші күн адвентистері шіркеуінен артық нұрға қарсы тұрған ешбір шіркеу болған емес. Ақиқатқа қарсы мұндай бүліктің бейнесі «Қапарнаум» арқылы көрсетілген.

Келесі мақалада жалғастырамыз.

«Қапернаумда Иса ары-бері сапарларының арасындағы уақыттарда тұрып жүрді, сөйтіп ол “Өз қаласы” деп атала бастады». Ол Ғалилея теңізінің жағасында және, тіпті оның дәл үстінде болмаса да, Геннисарет көркем жазығының шекарасына жақын жерде орналасқан еді». *The Desire of Ages*, 252.

«Құдайдың балалары екендерін мойындайтындардың арасында қаншалық аз төзім көрсетілді, біздің сенімімізде емес адамдарға қарсы қаншама ащы сөздер айтылды, қаншама айыптау сөздері жария етілді. Көптеген адамдар басқа шіркеулерге жататындарды зор күнәкарлар деп қарастырды, ал Жаратқан Ие оларға бұлай қарамайды. Басқа шіркеулердің мүшелеріне осылай қарайтындар Құдайдың күдіретті

қолының астында өздерін кішірейтуге мұқтаж. Өздері айыптайтын адамдардың нұры аз, мүмкіндіктері мен артықшылықтары аз болған шығар. Егер оларда біздің шіркеулеріміздің көптеген мүшелерінде болған нұр болғанда, олар әлдеқайда жоғарырақ қарқынмен ілгерілеп, өз сенімдерін дүниеге жақсырақ танытқан болар еді. Өз нұрымен мақтанатын, бірақ соған сай жүрмейтіндер туралы Мәсіх былай дейді: “Бірақ Мен сендерге айтамын: сот күні Тир мен Сидонға сендерге қарағанда жеңілірек болады. Ал сен, Қапарнаум [зор нұр алған Жетінші күн адвентистері], көкке дейін көтерілгенсің [артықшылық тұрғысынан], тозаққа дейін түсірілесің; өйткені сенде жасалған құдіретті істер Содомда жасалғанда, ол осы күнге дейін тұрар еді. Бірақ Мен сендерге айтамын: сот күні Содом жеріне саған қарағанда жеңілірек болады”. Сол кезде Иса жауап беріп, былай деді: “Саған шүкір етемін, Уа, Әке, көк пен жердің Иесі, өйткені Сен бұларды даналар мен парасаттылардан [өз бағалауларында] жасырып, нәрестелерге аштың”».

“Ал енді сендер осы істердің бәрін істегендіктен, — дейді Жаратқан Ие, — Мен сендерге таңсәріден тұрып сөйлеп келдім, бірақ сендер құлақ аспадыңдар; Мен сендерді шақырдым, бірақ сендер жауап бермедіңдер; сондықтан Мен атыммен аталған, сендер үміт артатын осы үйге және Мен сендерге әрі ата-бабаларыңа берген осы орынға, Шилоға не істеген болсам, соны істеймін. Сондай-ақ бүкіл Ефрем ұрпағын қуып шығарғаным сияқты, сендерді де Өз көз алдымнан қуып шығарамын.”

“Жаратқан Ие арамызда аса зор маңызы бар мекемелерді орнатты, және оларды дүниелік мекемелер басқарылатын үлгімен емес, Құдайдың тәртібі бойынша басқару керек. Олар Оның ұлылығына ғана көз тігіп басқарылуға тиіс, сонда қандай жолмен болса да құрып бара жатқан жандар құтқарылсын. Құдай халқына Рухтың куәліктері келді, алайда көпшілігі әшкерелеулерге, ескертулерге және кеңестерге құлақ аспады.

«Енді мынаны тыңдаңдар, ей, ақымақ әрі түсініксіз халық: көздері бар, бірақ көрмейді; құлақтары бар, бірақ естімейді. Жаратқан Иеден қорықпайсыңдар ма, — дейді Жаратқан Ие, — Менің алдымда дірілдемейсіңдер ме? Мен құмды теңіздің шегі егіп, ол одан аса алмайтындай мәңгілік жарлықпен орнаттым; оның толқындары туласа да, жеңе алмайды; шуласа да, одан аса алмайды. Ал бұл халықтың жүрегі теріс бұрылғыш әрі бүлікшіл; олар теріс бұрылып, кетіп қалды. Олар жүректерінде: “Енді Құдайымыз Жаратқан Иеден қорқайық, Ол өз уақытында ерте де, кеш те жаңбыр береді; Ол біз үшін егін орағының белгіленген апталарын сақтайды”, — демейді. Заңсыздықтарың осы игіліктерді сендерден теріс бұрды, күнәларың жақсы нәрселерді сендерден ұстап қалды.... Олар жетімнің ісіне үкім етпейді, сонда да гүлденіп жүр; мұқтаждардың құқығына төрелік айтпайды. Осылар үшін Мен жазаламаймын ба? — дейді Жаратқан Ие. — Осындай халықтан жаным кек алмай ма?»

«Жаратқан Ие: “Бұл халық үшін дұға етпе, олар үшін жалбарынып, мінажат даусын көтерме, Маған араша түспе; өйткені Мен сені тыңдамаймын”, — деуге мәжбүр болмақ па? “Сондықтан нөсер жаңбыр тежелді, және кешкі жаңбыр болған жоқ.... Енді осы кезден бастап Маған: Әкем, Сен менің жастығымның Жетекшісісің, — деп жалбарынбайсың ба?”» Review and Herald, August 1, 1893.